

Παραδείγματα επικοινωνίας γονέων – εκπαιδευτικών ως τροφή για σκέψη!

1^ο Παράδειγμα

Η δασκάλα σας λέει: *Το παιδί σας δεν συμμετέχει στην τάξη με αποτέλεσμα να μην εξαντλεί όλες του τις δυνατότητες*

Εγώ καταλαβαίνω: *Το παιδί μου είναι τεμπέλικο και εγώ είμαι κακός γονιός!*

Ένας καλύτερος τρόπος επικοινωνίας είναι: ζητώ από το δάσκαλο να μου υποδείξει μερικές καλές ιδέες για να δώσω κίνητρα στο παιδί μου εντός και εκτός της τάξης, που να συνάδουν με την προσωπικότητά του.

2^ο Παράδειγμα

Ο δάσκαλος σας λέει: *Έκανα ό,τι ήταν δυνατόν για να βοηθήσω το παιδί σας. Χρειάζεται ειδική θεραπεία για να ελέγξετε τη συμπεριφορά του.*

Εγώ καταλαβαίνω: *Το παιδί μου είναι λίγο ζωηρό και ο δάσκαλος εγκαταλείπει την προσπάθεια μόλις δει τα δύσκολα!*

Ένας καλύτερος τρόπος επικοινωνίας είναι: Βοηθώ το δάσκαλο να κατανοήσει τη συμπεριφορά του παιδιού εκτός σχολείου. Του ζητώ του να βάλει το παιδί μου μαζί με ένα συνομήλικο παιδί που εκδηλώνει θετικές συμπεριφορές. Μιλάω σε κάποιον ειδικό για να μου δώσει μια υπεύθυνη γνώμη.

3^ο Παράδειγμα

Εγώ λέω στο δάσκαλο: *Οι εργασίες που βάζετε στο σχολείο δεν είναι οι κατάλληλες για το παιδί μου!*

Ο δάσκαλος καταλαβαίνει: *Υπονοεί ότι είμαι ανεπαρκής και ακατάλληλος να κάνω τη δουλειά μου! Εξάλλου είναι δικό μου θέμα το τι επιλογές θα κάνω!*

Ένας καλύτερος τρόπος επικοινωνίας είναι: Διατυπώνω την ερώτηση πιο διπλωματικά ώστε να μην τον/την προσβάλω με ευθύ τρόπο. Θα μπορούσα να του πω: «Αναρωτιέμαι γιατί το παιδί μου δυσκολεύεται, εφόσον το υποστηρίζω σε όλα όσα μας υποδείξατε» και ζητώ να μου υποδείξει μερικούς τρόπους να αποφύγω παρόμοιες καταστάσεις στο μέλλον.

4^ο Παράδειγμα

Εγώ λέω στο δάσκαλο: *Το παιδί μου το ενοχλούν οι συμμαθητές του στο διάλειμμα και δεν κάνετε τίποτα γι' αυτό!*

VOICE

Voicing children Opportunities Interaction
Collective decision making Education

Ο δάσκαλος καταλαβαίνει: Υπονοεί ότι δεν κάνουμε ότι προβλέπεται σε αυτές τις περιπτώσεις ή ότι αδιαφορούμε για ό,τι συμβαίνει στα παιδιά στο σχολείο.

Ένας καλύτερος τρόπος επικοινωνίας είναι: Διατυπώνω τις ανησυχίες μου στο δάσκαλο χωρίς ευθεία επίθεση, εξηγώντας του όσα μου διηγείται το παιδί στο σπίτι. Ζητάω να με συμβουλευτεί τι πρέπει να κάνει το παιδί για να αισθάνεται ασφάλεια και ζητάω τη διαβεβαίωσή του ότι μόλις υποπέσει κάτι στην αντίληψή του θα με ενημερώσει άμεσα.